

§ 19.

Rutekørsel med Automobil til Befordring af Personer ad en bestemt Rute og efter forud lagt Køreplan maa udenfor Købstæderne og Flækkerne kun finde Sted efter dertil af vedkommende Amtsraad meddelt skriftlig Tilladelse. For saa vidt Kørselen helt eller delvis skal foregaa ad offentlige Biveje (kommunale), skal Tilladelsen dog kun kunne gives med Samtykke af den paagældende Kommunalbestyrelse. Hvis Kørselen foregaaar gennem flere Amtsraads kredse, meddeles Tilladelsen af det Amtsraad, i hvis Kreds den længste Del af Ruten ligger, efter forudgaaende Forhandling med de vedkommende By-, Sogne- og Amtskommuner. Kan Enighed ikke opnaas under Forhandlingerne mellem de paagældende kommunale Myndigheder, træffes Afgørelsen af Justitsministeren.

For Tilladelsen betales en aarlig, af Justitsministeriet efter Forhandling med vedkommende Amtsraad fastsat Afgift, der beregnes under Hensyn til Vognenes Passagerantal og den Vejlængde, der befares. Afgiften, der indbetales til det Amtsraad, der har givet Tilladelsen, fordeles af dette til de By-, Sogne- og Amtskommuner, paa hvis Veje Kørselen finder Sted, i Forhold til befærdet Vejlængde og skal udelukkende anvendes til Vejenes Forbedring og Vedligeholdelse.

Tilladelsen kan knyttes til Betingelser blandt andet med Hensyn til Overholdelse af bestemte Køreplaner, Takster og om det højeste Passagerantal i Vognene.

Postbefordrende Automobilruter behøver ikke de kommunale Raads Tilladelse, selv om de ogsaa befordrer Personer, men skal, hvis dette er Tilfældet, betale Afgift efter foranstaaende Regler samt være undergivet tilsvarende Bestemmelser, som for andre Ruters Vedkommende opstilles som Betingelser for Amtsraadets Tilladelse. De nærmere Regler herom fastsættes af Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

Justitsministeren bemyndiges til efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder at paabyde ensartede Bestemmelser om de Krav, der stilles til Ruteautomobiler.

§ 20.

Kørende, ridende og cyklende skal i daarligt Føre udvise saadant Hensyn, at de i videst muligt Omfang søger at undgaa Oversprøjtning af Fodgængere og Hus-façader med Gade- eller Vejsnavs.

§ 21.

Træer og levende Hegn paa eller ved Gade, Vej eller Plads skal holdes saaledes studsede, at de ikke er til Hinder for Færdselen.

Ved særlig farlige Vejkryds, Vejsving eller ved Steder, hvor offentlige Veje krydser Jernbaner uden Ledbevogtning, skal de kommunale Myndigheder foranledige, at Gærder, Hegn og Beplantning, der hindrer den frie Oversigt over Vejen, fjernes eller holdes i en passende Højde og Tilstand. Saafremt dette ikke kan opnaas ved Forhandling med vedkommende Ejere, kan de kommunale Myndigheder efter Reglerne i de gældende Vejlove ekspropriere saa megen Grund, at fri Oversigt over Vejen opnaas, eller paalægge Grundene Servitutter til at sikre den frie Oversigt.

Ministeren for offentlige Arbejder kan efter Henstilling fra de kommunale Myndigheder bestemme, hvorvidt og i hvilket Omfang der ved Krydsning mellem de under Drift værende Jernbaner og Veje af vedkommende Bane skal betales Bidrag til den ommeldte Sikring af den frie Oversigt.

Ved Steder, hvor Jernbaner uden Ledbevogtning krydser offentlige Gader eller Veje, og hvor der ikke for en rimelig Bekostning kan skaffes fri Oversigt til begge Sider af Jernbanelinien, kan Ministeren for offentlige Arbejder paalægge Banen,